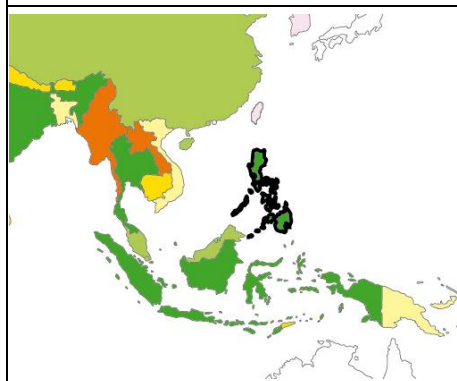

Filippinerna

LANDRISKKLASS

3/7

Landriskklasserna går från 0 till 7. Ju lägre siffra desto bättre kreditvärdighet har landet.

EKN:S UTESTÅENDE GARANTIER PÅ LANDET

KORTFRISTIGA AFFÄRER: 146 MSEK

MEDEL- OCH LÅNGFRISTIGA AFFÄRER: 1486 MSEK

DATUM

2014-10-24

Reformpolitik stärker ekonomin

Den filippinska ekonomin har uppvisat en positiv trend under flera år. En avgörande stabiliserande faktor är det robusta inflödet av remissor från filippinska migrantarbetare. Därtill bidrar framgångsrika reformer under president Aquino till att stärka långsiktig motståndskraft och tillväxtkraft i ekonomin. Förbättringen i statsfinanserna frigör utrymme för välbehövliga investeringar i fysisk och social infrastruktur. Pågående förbättringar i styrningen av statsapparaten och i investeringsklimatet tycks vara på väg att ge resultat i form av lägre korruption, gradvis förbättrat affärsklimat och en starkt tillväxtpotential. Mycket återstår för att långsiktigt tackla de strukturella problem som landet länge levt med. Den kontinuitet i reformprocessen som behövs kan inte tas för given bortom presidentvalet 2016. Således ter sig utsikterna något mer osäkra på längre sikt. Reformpolitiken stärker likväl landets ekonomi och baddar för en gynnsam ekonomisk utveckling de närmaste åren.

LANDETS STYRKOR OCH SVAGHETER

Styrkor

- Motståndskraftig ekonomi med robust tillväxt som tilltagit med reformprocessen
- God externbalans med stabila inflöden av remissor, bytesbalansöverskott, måttlig skuldbörda och stark valutareserv

Svagheter

- Låga statsintäkter i relation till stora investeringsbehov i eftersatt infrastruktur
- Strukturella faktorer bidrar till ett svagt affärsklimat och låga investeringsnivåer
- Socialt tryck från växande befolkning, ihållande fattigdom och undersysselsättning
- Hög exponering mot naturkatastrofer

EKN placerar Filippinerna till landriskklass 3. Det är i linje med den bedömning som görs i samverkan med övriga OECD-länder. För affärer med banker prövas varje affär på sina egna meriter. Detsamma gäller för affärer med centrala statliga gäldenärer som centralbank och finansministerium. Policyn innehåller vissa restriktioner avseende andra offentliga köpare (till exempel andra ministerier eller lokal regeringar) samt för företag. Vad gäller andra offentliga köpare vill EKN normalt ha stats- eller bankgarantier. EKN:s restriktiva inställning motiveras av svårigheten att bedöma myndigheters förmåga att fullfölja ingångna kontrakt. För företagsrisker har EKN en något restriktiv riskprövning av affären mot bakgrund av brister i affärsmiljön.

VAD KAN FÖRANLEDA EN ÄNDRING AV LANDPOLICY?

Lättnad

- Uthålliga reformer som stärker investeringsklimat och tillväxtkraften i ekonomin.
- Fortsatt förstärkning av statens intäktbas och statsfinanserna

Skärpning

- En omställning av ekonomisk politik som urholkar landvinningarna som uppnått under Aquinos reformer och kraftigt försämrar statens finanser
- Framväxten av allvarliga ekonomiska obalanser som hotar landets finansiella och makroekonomiska stabilitet

EKN:S ÅTAGANDEN OCH ERFARENHET

EKN:s engagemang uppgår till 1,9 miljarder kronor, varav garantier utgör 1,6 miljarder och resterande är offerter. Telekomsektorn dominerar men de senaste åren har efterfrågan ökat inom gruv- och entreprenadsektorerna. EKN:s erfarenheter är mestadels goda. Vissa dröjsmål, koncentrerade till gruvsektorn har noterats de senaste åren. I några fall har EKN medverkat till en omläggning av betalplaner för att förebygga skada. Några skador finns inte att rapportera från perioden.

LANDANALYTIKER

EKN:s landanalytiker för Filippinerna:
Johan Fredriksson
e-post: johan.fredriksson@ekn.se

ANSVARSBEGRÄNSNING

Landanalysen bygger på ett urval av källor och speglar en för EKN relevant information vid tiden för publicering. Ansvaret för hur informationen används eller tolkas vilar helt på användaren och EKN kan inte hållas ansvarig för förlust eller skada.

Reformtakten trappar troligen av inför valen 2016

Reformklimatet har förbättrats under president Aquino (2010-2016). Med ett starkt folkligt stöd och en majoritet i kongressen har administrationen framgångsrikt drivit reformprocessen. Tillväxten i ekonomin har stärkts och Aquino får anses ha levererat på sina löften om en förbättrad och mindre korrupt statsadministration. Det har dock visat sig svårare att rå på undersysselsättning och fattigdom. Kritiken mot brister i katastrofhjälpen efter superorkanen Haiyan och en skandal rörande förskingring av offentliga medel bidrar till att presidentens popularitet börjat avta, om än från en hög nivå. Med mindre än två år kvar med Aquino vid makten finns en risk att de politiska turerna kring skandalen och de annalkande president- och kongressvalen i maj 2016 alltmer avleder kongressens fokus från reformagendan. En bibehållen popularitet skulle öka Aquinos möjligheter att så länge som möjligt behålla styrfart i reformarbetet, vilket oavsett lär slå av på takten under senare delen av 2015.

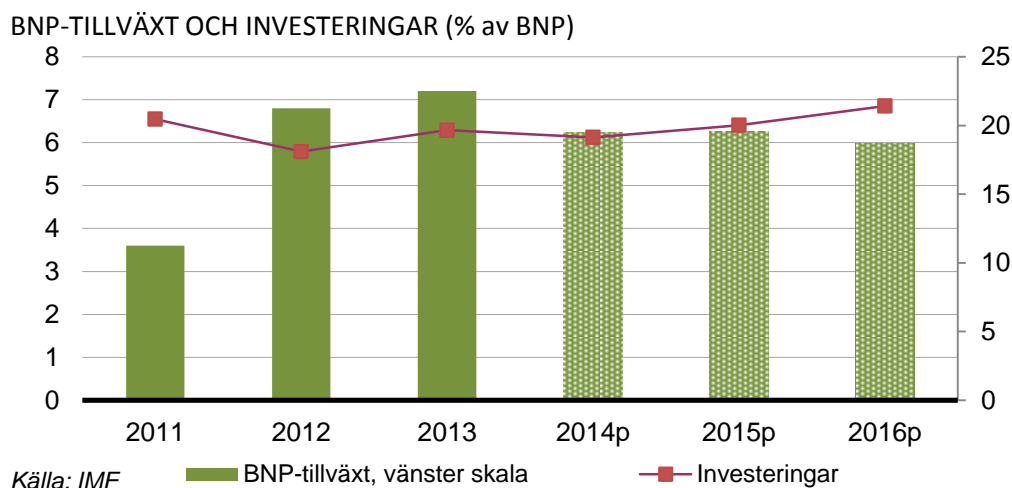
En central utmaning är att öka ekonomins kapacitet att skapa sysselsättning. Fattigdom och undersysselsättning minskade för första gången på flera år under 2013 men omfattar alltså 25 procent av befolkningen. Detta trots en stark tillväxt det senaste årtiondet. Med en växande, ung befolkning ökar arbetskraften med drygt en miljon personer om året. Den blomstrande tjänsteexportsektorn skapar för få jobb och tillverkningsindustrin stagnerar. Svårigheterna att locka utländska investeringar och frigöra potentialen i exempelvis gruvsektorn bottnar i ett svagt investeringsklimat och en på sina håll besvärlig säkerhets-situation. Aquino har nått viktiga framsteg i fredsprocessen med muslimska separatister i landets fattiga men resursrika södra delar. Fallgroparna är dock många på vägen till en varaktig fred. Vidare står starka särintressen bland ett 40-tal familjer inom den mäktiga eliten ofta i vägen för framåtskridande i form av ekonomiska och legala reformer. Att tio procent av befolkningen söker försörjning utomlands utgör en ekonomisk säkerhetsventil för spänningarna i samhället. En uthållighet i reformprocessen bortom Aquino krävs för att råda bot på de strukturella problem som landet länge levt med. Det bidrar till att utsikterna är mer osäkra i ett längre perspektiv. Det något oberäkneliga politiska systemet väntas likväl generera en ny president som möjligen slår av på reformtakten, men inte markant lägger om inriktningen i politiken.

Säkerhetspolitiskt utgör tilltagande spänningar i Sydkinesiska sjön ett orosmoln. Störningar i de viktiga handelsfarlederna eller en eskalering av de hittills begränsade konfrontationerna med Kina skulle kunna få negativa konsekvenser på Filippinernas växande export till Kina.

Reformer stärker tillväxtpotential

Filippinerna har seglat upp som en av de mer snabbväxande ekonomierna i regionen. För 2014-2015 väntas BNP-tillväxten hamna kring 6 procent per år (7,2 procent 2013). Den milda inbromsningen härrör delvis från sviterna efter att superorkanen Haiyan drabbade landet hösten 2013. Därtill har tecken på stigande inflationstäck och överhettningstendenser i till exempel fastighetssektorn fått centralbanken att strama åt penningpolitiken. Trängsel i hamnar, på vägar och flygplatser, liksom varningar om ökande elbrist i regionen kring Manila framöver, tyder på att flaskhalsarna i infrastrukturen nu sätter farthinder på BNP-tillväxten som enligt IMF har svårt att uthålligt överstiga 6 procent.

Landets utsikter stärks av att de historiskt svaga statsfinanserna är på bättringsvägen. I relation till BNP har den konsoliderade offentliga skulden nästan halverats på tio år och väntas understiga 50 procent i år. Vidare har skuldprofilen förbättrats genom att förlänga skuldens löptid och öka finansieringen i inhemsk valuta. Landet har dock en av de lägsta offentliga intäktsnivåerna bland jämförbara ekonomier i regionen. Ett reformprogram pågår för att förbättra styrningen av statsapparaten, effektivisera skatteuppbörd och offentliga utgifter samt att se över delar av skattesystemet. Gradvis har intäkterna börjat stiga. Regeringen väntas stå fast vid intentionen att hålla budgetunderskotten under två procent av BNP fram till 2016. Statsfinanserna väntas gradvis fortsätta att stärkas de närmaste åren.

De statsfinansiella framstegen frigör utrymme för offentliga investeringar. Investeringar i utbildning och hälsovård ökar liksom i den eftersatta infrastrukturen. Målet är att fördubbla infrastrukturutgifterna till fem procent av BNP fram till 2016. Vidare är intentionen att privat kapital ska attraheras till så kallade Public Private Partnership-projekt (PPP) där staten ger vissa garantier mot regleringsrisker och är delfinansiär. En uppsättning möjliga projekt finns motsvarande nio procent av BNP. PPP-initiativet har haft svårt att komma igång, men omfattningen av projekt tilltar gradvis. Sammantaget stödjer politiken Aquinos plan för att på sikt höja tillväxten till sju till åtta procent.

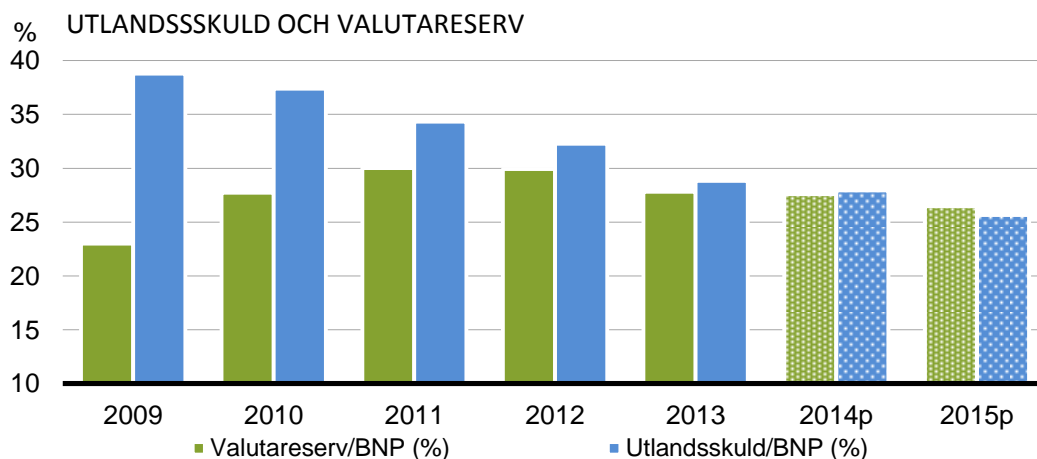
Reformerna har även börjat sikta in sig på andra delar av investeringsklimatet, delar som bidrar till att landet sedan länge har lägre investeringsnivåer än andra större ekonomier i regionen. Finans- och näringsliv domineras av ett antal familjer och deras konglomerat. Vidare är utländska investeringar starkt kringskurna i en lång rad sektorer, bland annat genom konstitutionen. Situationen hämmar dynamiken och konkurrenstrycket i ekonomin. Reformagendan innefattar därför att ta fram en konkurrenslagstiftning, något som landet i dag saknar, samt att minska restriktioner mot utländska investeringar där så är möjligt utan förändringar i konstitutionen. Strukturerna är dock djupt rotade varför förbättringar endast kan ske gradvis.

Sammantaget har ekonomin uppvisat motståndskraft under flera perioder av global finansoro de senaste fem-sex åren. En avgörande stabiliserande faktor är inflödet av remissor från filippinska migrantarbetare. Landvinningarna under Aquino bidrar till att stärka ekonomins motståndskraft och långsiktiga tillväxt. Det bäddar för en god ekonomisk utveckling de närmaste åren.

Stark valutareserv och måttlig skuldbörda

Bytesbalansen har visat överskott sedan 2003. Överskottet väntas bestå de närmaste åren, men gradvis avta. Det är det strukturella handelsunderskottet som växer. Detta är ett resultat av den ökande inhemska efterfrågan, men också av att exportindustrin inte förmått dra nytta av Kinas och Indiens tillväxt i lika stor omfattning som andra ekonomier i regionen. I stället har tjänste- och arbetskraftsexporten vuxit och utgör numer 45 procent av valutaintjäningen. Denna intjäning stärker valutan, vilket ytterligare urholkar konkurrenskraften i tillverkningsindustrin. I tjänsteexporten inom outsourcingindustrin har landet etablerat en ledande position. Inflödena av remissor från arbetskraftsexporten är diversifierade såväl geografiskt som avseende yrkeskategorier, vilket gör dem till en robust valutaintjänare.

Kapitalflödena domineras av tidvis volatila portföljflöden. En normalisering av USA:s penningpolitik dämpar troligen omfattningen något framöver och en ökad volatilitet i kapitalflödena kan vara att vänta i ljuset av en ökad divergens i G3-ländernas penningpolitik. Däremot väntas de historiskt låga direktinvesteringarna öka gradvis i ljuset av pågående förbättringar i investeringsklimatet. Den privata företagssektorns tilltagande utlandsskuld är alltjämt måttlig. Med stabiliseringen av statsfinanserna har den externa skuldbördan minskat betydligt sedan mitten av 2000-talet och ligger nu på hanterbara nivåer.

Källor: IMF och Bangko Sentral ng Pilipinas

Landets valutareserv är stark trots de senaste årens perioder av global finansoro. Valuta-reserven täcker 95 procent av den totala utlandsskulden eller mer än tre gånger den skuld som förfaller inom ett år. Givet överskotten i bytesbalansen och en flexibel valuta bedöms reserven utgöra en god buffert mot en eventuellt ökad volatilitet i kapitalflödena framöver. Sammantaget är landets externa position god och risken för allvarigare externa obalanser bedöms vara begränsad.

VA LUTAPOLITIK

Tidvisa kapitalutflöden balanserar underliggande tryck på en starkare valuta

Peson är flytande med tidvis intervention från centralbanken. Inflationsmål (från tre till fem procent) utgör ankarat för penningpolitiken. Flexibiliteten i valutan minskar den externa sårbarheten. Överskotten i bytesbalansen skapar ett underliggande tryck på en starkare valuta. Risken för valutaoro härrör främst från de tidvis stora kapitalinflödena och hur de påverkas av externa faktorer. Kapitalflödena kan väntas bli mindre och mer volatila i ljuset av ett gradvis

stigande ränteläge i USA. Utvecklingen i G3-ländernas exceptionellt expansiva penningpolitik utgör en osäkerhetsfaktor i sammanhanget. Dessa faktorer motverkar den underliggande trenden av förstärkning i valutans värde. I grundscenariot för de närmaste åren väntas valutan förbli kring nuvarande nivåer eller möjligen genomgå en måttlig försvagning.

Relativt fria kapitalflöden och landets internationella integration bidrar till att transfereringsrisken bedöms som begränsad. Peson är konvertibel för bytesbalanstransaktioner, det vill säga löpande handel med varor och tjänster. Den är dock inte fullt konvertibel. Valutan får ej transfereras utanför landet och ett system av kapitalkontroller finns med dokumentations- och tillståndskrav för konvertering av valuta. EKN har ingen erfarenhet av att garantera transaktioner i lokal valuta.

FINANSSEKTORN

Ökad kreditgivning och liberalisering av banksektorn

Det finansiella systemet domineras av bankerna även om övriga delar av finanssektorn har expanderat de senaste åren. Inte minst gäller det aktie- och obligationsmarknaderna där staten aktivt främjat utvecklingen. Fördjupningen och diversifieringen av finansmarknaderna är på sikt positiv, men innebär samtidigt en ökad komplexitet i makrotillsynen.

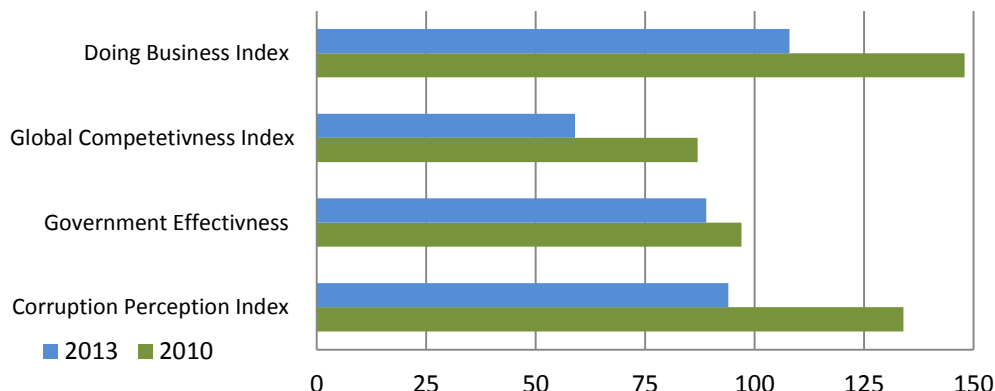
Banksystemet domineras av ett 20-tal inhemska privata banker varav de fem största står för runt 60 procent av banksystemets tillgångar. Därutöver finns tre statliga banker, en handfull utländska dotterbanker samt runt 650 små regionala institutioner. Systemet uppvisar vissa strukturella svagheter. Av systemets tillgångar (motsv. 85 procent av BNP) hålls merparten i statspapper och andra likvida tillgångar. Krediterna till den privata sektorn ligger på relativt låga 35 procent av BNP. Mäktiga familjeägda konglomerat, kontrollerar 60 procent av banksystemet. Detta bidrar till koncentrationsrisker och försvårar för banktillsynen att gripa in i problembanker. En av regeringens prioriteringar är därför att få till stånd ändringar i centralbankslagen ägnade att stärka tillsynen. En långtgående liberaliseringsreform infördes 2014. Den avskaffar många begränsningar på utländska bankers förvärvs- och etableringsmöjligheter. Såväl helägda dotterbanker som filialer kan nu få fulla bankrättigheter. 60 procent av banksystemet ska dock alltjämt kontrolleras av inhemska aktörer. Sammantaget kan reformerna bidra till en långsiktig förbättring av banksystemet.

Ökningstakten i krediterna till den privata sektorn har sedan några år tagit fart och ligger för närvarande runt 20 procent på årsbasis. Trenden bedöms som positiv då skuldsättningen i ekonomin som helhet är måttlig. Begynnande risker kan dock skönjas. I synnerhet ökar lånen till fastighetssektorn (f. n. 22 procent av lånestocken). Därtill börjar skuldsättningen i delar av företagssektorn att bli hög. Centralbanken har skärpt tillsyn och regleringar på dessa områden för att stävja uppbyggnaden av finansiella obalanser. De dåliga lånen har reducerats till drygt två procent av lånestocken. Kapitalkrav enligt Basel III infördes i början av 2014. Likviditeten i systemet är god och exponeringen mot utländsk finansiering är liten. Banksystemet bedöms således stå relativt väl rustat. Ur EKN:s perspektiv underlättas riskbedömningen av att IFRS-redovisning införts och att flertalet större banker har externa kreditbetyg. Flertalet av de tio största bankerna torde vara acceptabla.

Affärsklimatet förbättras

Det reformarbete som pågår bidrar till att den alltjämt besvärliga affärsmiljön håller på att förbättras. Trenden återspeglas i flera internationella index som mäter korruption, effektiviteten i statsapparaten, affärsmiljö, och övergripande konkurrenskraft.

AFFÄRSMILJÖ

Filippinerna klättrar i internationella index över affärsmiljö, korruption m m.

Ranking (lägre värde = bättre position). Källor: World Bank, IFC, Transparency International, World Economic Forum

Regleringsmiljön präglas å ena sidan av att myndigheter har en lagstadgad skyldighet att inkludera en konsultationsprocess i utarbetandet av nya regleringar. Det tenderar att vara positivt för transparensen i regleringsprocessen. Å andra sidan präglas implementeringen av näringslivselitens och politikernas inflytande över myndigheters agerande. Korruptionen är utbredd, vilket skapar osäkerhet kring spelreglernas stabilitet. Reformerna inom statsapparaten har dock bidragit till att korruptionssituationen gradvis förbättras.

För gruvnäringen är den operationella miljön svår. Administrationen försöker främja gruvnäringen som är kontroversiell på grund av motstånd mot utländsk utvinning liksom sociala och miljöfrågor. Det är inte helt ovanligt att lokala myndigheter inför nya skatter och avgifter. Därtill är säkerhetsläget besvärligt och gruvor är tidvis mål för vänstergerillan som opererar på landsbygden. EKN granskar alltid gruvaffärer ur ett miljö- och socialt perspektiv.

Finansiell genomlysning av börsnoterade och större bolag samt offentliga bolag är i regel adekvat. IFRS-liknande rapporterings- och revisionskrav för dessa typer av bolag infördes 2005 (*Philippine Financial Reporting Standards*). 2010 infördes en förenklade redovisningsstandard baserad på internationell praxis för SME företag (*PFRS for SME*). En rad lokala revisionsföretag är anknutna till de stora globala revisionsbyråerna.

Trots ett västorienterat legalt system med ett oberoende rättsväsende finns frågetecken kring domstolars effektivitet och opartiskhet, till exempel i tvistemål när inflytelserika inhemska intressen står mot utländska. Utländska långivares möjligheter att försätta ett bolag i konkurs har tidigare varit kringskurna av lagen. Regelverket för företagsrekonstruktioner och insolvens genomgår dock förbättringar. En ny lag (*Financial Rehabilitation and Insolvency Act, FRIA*) trädde i kraft 2010. Lagen är delvis baserad på internationell praxis och väntas bidra till att stärka utländska kreditörers ställning. Implementeringen av det nya regelverket förefaller släpa efter något. Den positiva utvecklingen återspeglas likväl i Världsbankens ranking av insolvensförfarande där landet klättrat till 100:e plats (av 189, från 163 2012). Möjligheter att etablera säkerheter i rörliga tillgångar finns, men säkerheten måste realiseras

genom utmätning och offentlig auktion och ett centralt register för in-teckningar och säkerheter saknas. Regeringen har aviserat att ett sådant register skall etableras senast 2015.

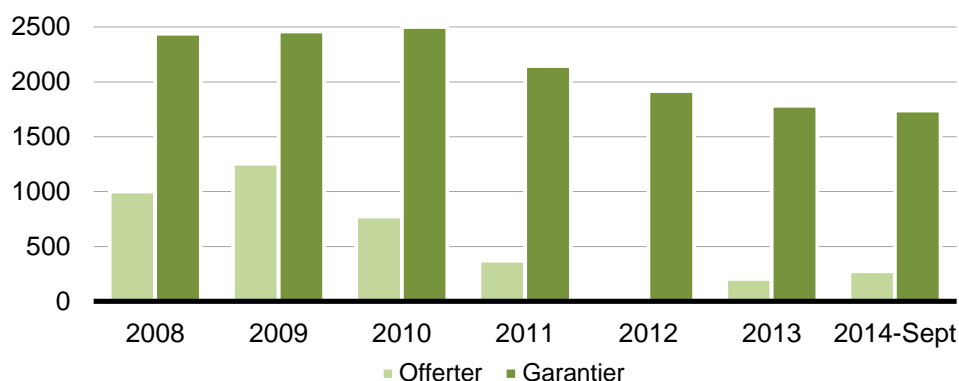
Sammantaget framstår affärsmiljön som något besvärlig och bedöms inte hålla en kvalitet som fullt ut står i paritet med EKN:s gynnsamma landriskklassificering. Den nuvarande administrationens strävande att förbättra affärsmiljön pekar dock tydligt i positiv riktning.

EKN:S ÅTAGANDEN

Telekomaffärernas dominans i engagemanget avtar.

EKN:s engagemang uppgår till 1,9 miljarder kronor, varav garantier utgör 1,6 miljarder och resterande är utställda offerter. Drygt hälften av engagemanget utgörs av telekom. En femtedel avser ett infrastrukturprojekt garanterat av staten. EKN:s exponering mot gruvsektorn liksom mot entreprenad- och transportsektorn har ökat under de senaste åren. Tillsammans utgör dessa affärer 350 miljoner kronor. Ett visst fortsatt intresse för riskavtäckning i dessa sektorer väntas även framöver.

ENGAGEMANG PER 31/12 MSEK

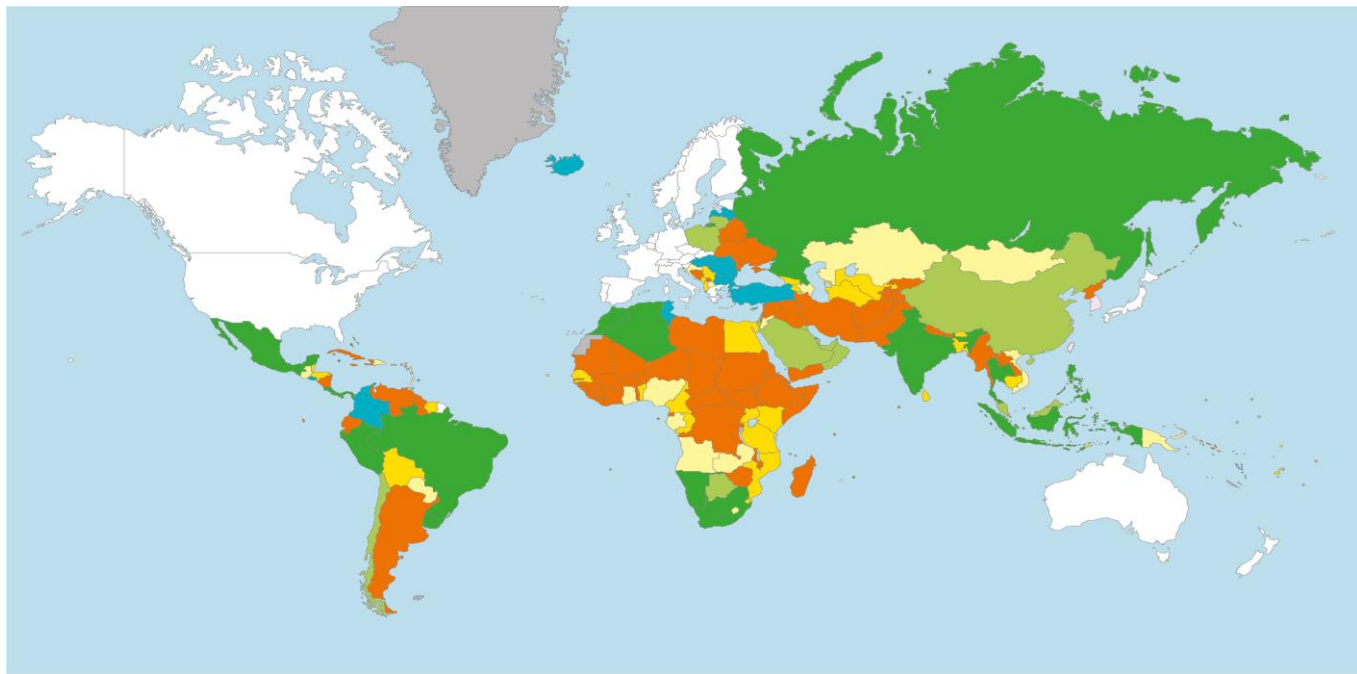

Engagemanget har avtagit sedan 2009, gruv- och entreprenadsektorn dominerar de senaste årens ökning i offerter.

BETALNINGSERFARENHET

EKN har de senaste tio åren utfärdat garantier för 4,7 miljarder svenska kronor. Av detta avser knappt två tredjedelar telekom. Knappt tio procent avser leveranser av entreprenad och gruvmaskiner samt fordon. Merparten av affärerna har privata företag som gäldenärer. Drygt 15 procent har staten som gäldenär. Ett antal dröjsmål har noterats de senaste åren. De har varit koncentrerade till gruvsektorn. I enstaka fall har EKN medverkat till en omläggning av betalplaner för att förebygga skada. Några skador finns inte att rapportera från perioden. Erfarenheter från andra exportkreditinstitut tyder också på goda betalningserfarenheter överlag. Erfarenheter som tidigare rapporterats avseende rekonstruktioner tyder på utdragna rättsprocesser och att man även med större låntagare, stark lånedokumentation och etablerade säkerheter inte alltid kan räkna med att kunna genomdriva rätten till säkerheter.

LANDDATA Yta: 300 000 km ² (0,7 ggr Sverige) Folkmängd: 98,4 miljoner (2013) BNP: 272 mrd USD 2013 (Sverige 558 mrd USD 2013) BNI/capita: 3270 USD 2013 (Sverige 59 130 USD 2013)	KREDITBETYG (LANDTAK/STATSRISK) Moody's: Baa1/ Baa3 positive S&P: BBB+/ BBB stable Fitch: BBB/ BBB- stable
--	--

Landriskklasserna går från 0 till 7.

Ju lägre siffra desto bättre kreditvärdighet har landet.

EKN – DIN SÄKERHET I EXPORTAFFÄRER

EKN är en myndighet med uppgift att främja svensk export och svenska företags internationalisering. Det gör vi genom att erbjuda garantier för betalning och finansiering, tillsammans med rådgivning om affärsstruktur och riskhantering. Våra tjänster ger dig en större säkerhet, ökad konkurrenskraft och fler möjligheter till lyckade exportaffärer.

Exportkreditnämnden

Kungsgatan 36, Box 3064, 10361 Stockholm | Tel 08-7880000 | www.ekn.se | e-post info@ekn.se